

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾

فولادوند: پرسنده‌ای از عذاب واقع‌شونده‌ای پرسید

مکارم: تقاضا کننده‌ای تقاضای عذابی کرد که واقع شد!

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾

فولادوند: که اختصاص به کافران دارد [و] آن را بازدارنده‌ای نیست

مکارم: این عذاب مخصوص کافران است، و هیچکس نمی‌تواند آن را دفع کند.

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾

فولادوند: [و] از جانب خداوند صاحب درجات [و مراتب] است

مکارم: از سوی خداوند ذی المعارج است (خداوندی که فرشتگانش بر آسمانها صعود می‌کند).

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾

فولادوند: فرشتگان و روح در روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است به سوی او بالا می‌روند

مکارم: فرشتگان و روح (فرشته مخصوص) به سوی او عروج می‌کنند در آن روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است.

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾

فولادوند: پس صبر کن صبری نیکو

مکارم: بنابراین صبر جمیل پیشه کن.

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾

فولادوند: زیرا آنان [عذاب] را دور می‌بینند

مکارم: زیرا آنها آن روز را دور می‌بینند.

وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾

فولادوند: و [ما] نزدیکش می‌بینیم

مکارم: و ما آن را نزدیک می‌بینیم!

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾

فولادوند: روزی که آسمانها چون فلز گداخته شود

مکارم: همان روز که آسمان همچون فلز گداخته می‌شود.

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾

فولادوند: و کوهها چون پشم زده گردد

مکارم: و کوهها مانند پشم رنگین متلاشی خواهد بود.

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

فولادوند: و هیچ دوست صمیمی از دوست صمیمی [حال] نپرسد

مکارم: و هیچ دوست صمیمی سراغ دوستش را نمی‌گیرد!

يُصْرَوْنَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَيْنِيهِ ﴿١١﴾

فولادوند: آنان را به ایشان نشان می‌دهند گناهکار آرزو می‌کند که کاش برای رهایی از عذاب آن روز می‌توانست پسران خود را

عوض دهد

مکارم: آنان را به آنها نشان می‌دهند (ولی هر کس گرفتار کار خویشتن است) چنان است که گنهکار دوست می‌دارد فرزندان خود

را در برابر عذاب آن روز فدا کند.

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾

فولادوند: و [نیز] همسرش و برادرش را

مکارم: و همسر و برادرش را.

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾

فولادوند: و قبیله‌اش را که به او پناه می‌دهد

مکارم: و قبیله‌اش که همیشه از او حمایت می‌کردند.

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنَجِّيهِ ﴿١٤﴾

فولادوند: و هر که را که در روی زمین است همه را [عوض می‌داد] و آنگاه خود را رها می‌کرد

مکارم: و تمام مردم روی زمین را تا مایه نجاتش شود.

كَلَّا إِنَّهَا لَظَى ﴿١٥﴾

فولادوند: نه چنین است [آتش] زبانه می‌کشد

مکارم: اما هرگز چنین نیست شعله‌های سوزان آتش است.

نَزَّاعَةٌ لِّلشَّوَى ﴿١٦﴾

فولادوند: پوست‌سر و اندام را برکننده است

مکارم: دست و پا و پوست سر را می‌کند و می‌برد.

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ﴿١٧﴾

فولادوند: هر که را پشت کرده و روی برتافته

مکارم: و کسانی را که به فرمان خدا پشت کردند صدا می‌زند.

وَ جَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾

فولادوند: و گرد آورده و انباشته [و حسابش را نگاه داشته] فرا می‌خواند

مکارم: و آنها که اموال را جمع و ذخیره کردند.

إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾

فولادوند: به راستی که انسان سخت آزمند [و بی‌تاب] خلق شده است

مکارم: انسان حریص و کم‌طاقت آفریده شده.

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾

فولادوند: چون صدمه‌ای به او رسد عجز و لابه کند

مکارم: هنگامی که بدی به او رسد بیتابی می‌کند.

وَ إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾

فولادوند: و چون خیری به او رسد بخل ورزد

مکارم: و هنگامی که خوبی به او رسد مانع دیگران می‌شود.

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾

فولادوند: غیر از نمازگزاران

مکارم: مگر نمازگزاران.

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾

فولادوند: همان کسانی که بر نمازشان پایداری می‌کنند

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

مکارم: آنها که نمازها را مرتباً بجا می‌آورند.

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾

فولادوند: و همانان که در اموالشان حقی معلوم است

مکارم: و آنها که در اموالشان حق معلومی است.

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾

فولادوند: برای سائل و محروم

مکارم: برای تقاضا کنندگان و محرومان.

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾

فولادوند: و کسانی که روز جزا را باور دارند

مکارم: و آنها که به روز جزا ایمان دارند.

وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾

فولادوند: و آنان که از عذاب پروردگارشان بیمناکند

مکارم: و آنها که از عذاب پروردگارشان بیمناکند.

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾

فولادوند: چرا که از عذاب پروردگارشان ایمن نمی‌توانند بود

مکارم: چرا که هیچگاه خود را از عذاب پروردگار در امان نمی‌بینند.

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾

فولادوند: و کسانی که دامن خود را حفظ می‌کنند

مکارم: و آنها که دامان خویش را از بیعفتی حفظ می‌کنند.

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾

فولادوند: مگر بر همسران خود یا کنیزانشان که [در این صورت] مورد نکوهش نیستند

مکارم: و آمیزش جنسی جز با همسران و کنیزان (که در حکم همسرند) ندارند ولی در بهره‌گیری از اینها مورد سرزنش نخواهند

بود.

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾

فولادوند: و هر کس پا از این [حد] فراتر نهد آنان همان از حد درگذرندگانند

مکارم: و هر کس ماوراء این را طلب کند متجاوز است.

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾

فولادوند: و کسانی که امانتها و پیمان خود را مراعات می‌کنند

مکارم: و آنها که امانتها و عهد خود را رعایت می‌کنند.

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾

فولادوند: و آنان که بر شهادت‌های خود ایستاده‌اند

مکارم: و آنها که قیام به ادای شهادت حق می‌نمایند.

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾

فولادوند: و کسانی که بر نمازشان مداومت می‌ورزند

مکارم: و آنها که بر نماز مواظبت دارند.

أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

فولادوند: آنها هستند که در باغهایی [از بهشت] گرامی خواهند بود

مکارم: این افراد در باغهای بهشتی گرامیند.

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾

فولادوند: چه شده است که آنان که کفر ورزیده‌اند به سوی تو شتابان

مکارم: این کافران را چه می‌شود که با سرعت نزد تو می‌آیند.

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾

فولادوند: گروه گروه از راست و از چپ [هجوم می‌آورند]

مکارم: از راست و چپ، گروه گروه (طمع بهشت دارند)!

أَيُّطَمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾

فولادوند: آیا هر يك از آنان طمع می‌بندد که در بهشت پر نعمت درآورده شود

مکارم: آیا هر يك از آنها طمع دارد که در بهشت پر نعمت الهی وارد شود؟

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

فولادوند: نه چنين است ما آنان را از آنچه [خود] می‌دانند آفریدیم

مکارم: هرگز چنين نیست، ما آنها را از آنچه خودشان می‌دانند آفریده‌ایم!

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾

فولادوند: [هرگز] به پروردگار خاوران و باختران سوگند یاد می‌کنم که ما تواناییم

مکارم: سوگند به پروردگار مشرقها و مغربها که ما قادریم.

عَلَىٰ أَنْ تُبَدَّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾

فولادوند: که به جای آنان بهتر از ایشان را بیاوریم و بر ما پیشی نتوانند جست

مکارم: بر اینکه جای آنها را به کسانی بدهیم که از آنها بهترند، و ما هرگز مغلوب نخواهیم شد.

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾

فولادوند: پس بگذارشان یاوه گویند و بازی کنند تا روزی را که وعده داده شده‌اند ملاقات نمایند

مکارم: آنها را به حال خود واگذار تا در باطل خود فرو روند، و بازی کنند، تا زمانی که روز موعود خود را ملاقات نمایند.

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾

فولادوند: روزی که از گورها[ی خود] شتابان برآیند گویی که آنان به سوی پرچمهای افراشته می‌دوند

مکارم: همان روز که از قبرها به سرعت خارج می‌شوند، گوئی به سوی بنه‌ایشان می‌دوند!

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

فولادوند: دیدگان‌شان فرو افتاده [غبار] مذلت آنان را فرو گرفته است این است همان روزی که به ایشان وعده داده می‌شد

مکارم: در حالی که چشمهای آنها از شدت وحشت به زیر افتاده، و پرده‌ای از ذلت و خواری آنها را پوشانده است (و به آنها گفته

می‌شود) این همان روزی است که به شما وعده داده می‌شد.